Joskus kun on oikein hiljaista saatan kuulla kuinka metsä ja tuuli leikkivät keskenään Kuulen tuulen kikatuksen kun se kiusoitellen kosii vuoronperään jokaista latvusta Joskus kun on oikein hiljaista kuulen kuinka innostunut neulanen ponkaisee kaikella tahdonvoimallaan ja suoriutuu kiusoittelijan syliin puhkoen vauhdin antaen lemmen energian tasaantua Joskus kun on oikein hiljaista minä olen tuo metsä ja havuneulanen yhtäaikaa sillä hiljaisuudessa rakastan itseäni enemmän